

RevisorPosten

4 Udbytteskat er ikke bare 27 %. Og der er en række forhold, man skal være opmærksom på, når man f.eks. udlodder udbytte fra sit selskab.

GDPR – slettefrister og forældelse hører ofte sammen

2

Lån mellem interesseforbundne parter

6

Kapitalandele med negativ indre værdi

3

Iværksættere – hvornår skal de registrere sig i forhold til moms?

7

Udbytteskat er ikke bare 27 %

4

Vi noterer at ...

8

2 GDPR – slettefrister og forældelse hører sammen. Få overblikket over, hvad der skal slettes hvornår.

GDPR – slettefrister og forældelse hører ofte sammen

Af Wivi H. Larsen, advokat Ret&Råd Glostrup Ballerup Greve, medudvikler og medejer af Lexoforms ApS' persondataløsning

Forældelsesreglerne vil ofte være i spil, når du skal arbejde med slettefrister inden for GDPR. Bliv klogere på sletning og slettefristerne år for år i denne artikel.

Hvorfor overhovedet beskæftige sig med slettefrister?

Svaret er enkelt: Fordi det kan udløse store bøder, hvis virksomhederne ikke sletter personoplysninger rettidigt.

Det skete f.eks. for ID Design, hvor Datatilsynet i forsommeren i 2019 politianmeldte ID Design A/S og indstillede virksomheden til en bøde på 1,5 mio. kr. for manglende sletning af oplysninger om ca. 385.000 kunder.

Det er en hård afgørelse, og den gør ondt, især fordi bøder ikke er fradragsberettigede.

Hvad er så rettidig sletning?

Det er kun rettidigt, hvis du – af egen drift - får slettet

1. Når det ikke længere er nødvendigt for dig at have oplysningerne
2. Når den registrerede trækker sit samtykke, eller samtykket forældes
3. Du behandler oplysningerne ulovligt (uden hjemmel i databeskyttelsesforordningens kapitel II, som eks. samtykke, retlig forpligtelse, interesseafvejning)
4. Lovgivning forpligter dig til at slette, f.eks. hvidvasklovens krav om sletning efter 5 år og krav om sletning af samtykke efter 2 år, medmindre samtykket fornyes – eller
5. Den registrerede beder om det.

Hvor omfattende skal sletningen så være?

Den skal som udgangspunkt omfatte det hele – også hos databehandlere og andre, som du har videregivet oplysningerne til.

Hvornår kan du lade være med at slette?

Du er ikke forpligtet til at slette, hvis din fortsatte behandling af oplysninger om den registrerede er nødvendig for at overholde en retlig forpligtelse, f.eks. bogføringslovens 5-årskrav – eller er nødvendig for, at et retskrav kan fastlægges, gøres gældende eller forsvares – eller hvor notater kan være afgørende for de beslutninger, der er truffet.

Men forældelsesreglerne får også stor indflydelse på slettefristerne. F.eks. forældes eventuelt rådgiveransvar først endeligt efter 10 år, hvorfor

du er berettiget til i 10 år at beholde de persondata, der er nødvendige for at kunne dokumentere, at du som rådgiver (revisor, advokat, ejendomsmægler m.fl.) har håndteret en opgave korrekt.

Derfor har du brug for denne oversigt over slettefrister og forældelse:

2 år

Du skal kunne dokumentere dine samtykker til markedsføring indtil 2 år efter, at et samtykke er trukket tilbage, og samtykker skal slettes to år efter, at de er trukket tilbage.

3 år

Almindelige økonomiske krav bliver som udgangspunkt forældet tre år efter, at kravet forfaldt til betaling.

5 år

Lønkrav forældes efter 5 år, og bogføringsbilag skal gemmes i 5 + indeværende år ifølge bogføringsloven.

Hvidvaskloven har skærpede krav til sletning efter 5 år, da sletning skal ske senest en måned efter udløbet af 5-årsperioden regnet fra forretningsforbindelsens ophør eller en enkeltstående transaktions gennemførelse, medmindre andet er fastsat i anden lovgivning. Revisorer m.fl. er omfattede af hvidvaskloven.

10 år

Når der er udstedt et gældsbeholdning, eller når fordringens eksistens og størrelse er anerkendt skriftligt eller fastslået ved forlig, dom, betalingspåkrav påtegnet af fogedretten, eller der er en anden bindende afgørelse, så sker forældelsen først 10 år derefter.

Rådgiveransvar (revisorer, advokater, ejendomsmæglere og andre rådgivere) forældes også først definitivt efter ti år.

Erstatningsansvar for skadevoldende handlinger uden for kontrakt forældes ligeledes 10 år efter den skadevoldende handlingens ophør, medmindre handlingen er omfattet af den 30-årige forældelse.

30 år

Først 30 år efter en skadevoldende handlingens ophør, for fordringer på erstatning eller godtgørelse i anledning af personskade – og for fordringer på erstatning for skade forvoldt ved forurening af luft, vand, jord eller undergrund eller ved forstyrrelser ved støj, rystelser el.lign. sker forældelse.

Et godt råd fra Datatilsynet

Datatilsynet råder til, at man som dataansvarlig indretter sin behandling med de enkelte behandlingers slettefrister for øje. Du kan læse mere om sletning af persondata på datatilsynet.dk (åbner i et nyt vindue).

Som et tænkt eksempel kan man forestille sig en webshop, hvor en kunde opretter en profil i virksomhedens system. Kunden giver samtykke til at modtage nyhedsbreve, som er personliggjort på baggrund af kundens tilkendegivne interesser i bestemte produkter. Når kunden foretager et køb i webshoppen gemmes en kopi af faktura til regnskabsformål.

Virksomheden fastsætter på baggrund af bogføringsloven en slettefrist på 5 år for fakturaer. Desuden fastsætter virksomheden – med baggrund i forældelsesfristen for sager efter markedsføringslovens § 10 – en slettefrist på 2 år for det samtykke, som kunden har afgivet i forhold til modtagelse af nyhedsbrevet. Hvis kunden sletter sin profil i systemet, slettes de øvrige oplysninger om vedkommende efter 6 måneder.

På baggrund af behandlingerne og slettefristerne indretter virksomheden sine systemer på en måde, hvor fakturaer kun indeholder de fornødne oplysninger, jf. bogføringsloven. På samme måde gemmes samtykker til modtagelse af nyhedsbrev separat med de fornødne personoplysninger, der kræves til dokumentation heraf. De øvrige oplysninger om kunden gemmes i kundens profil, som alle kan slettes på samme tid, når slettefristen er mødt.

På den måde letter virksomheden sit arbejde med at overholde sine fastsatte slettefrister, idet fristerne og behandlingerne kan knyttes op på bestemte dele af systemet.

Kapitalandele med negativ indre værdi

Af Ditte Mosegaard Jørgensen, manager, BDO

Når kapitalandele i associerede virksomheder og dattervirksomheder indregnes og måles efter indre værdis metode, og den indre værdi er negativ, er der nogle regnskabsmæssige overvejelser, det er vigtigt at gøre sig. Både ved indregning af kapitalandelen, nedskrivning af et tilhørende tilgodehavende og indregning af en eventuel hensat forpligtelse til dækning af underbalancen.

Indregning af underskud fra en associeret virksomhed eller en dattervirksomhed stopper, når kapitalandelen har nået værdien 0 kr. Herefter vurderes det, om den negative egenkapital i den underliggende virksomhed giver anledning til nedskrivning af et eventuelt tilgodehavende hos denne. Og dernæst vurderes det, om der skal indregnes en hensættelse til dækning af underbalancen eller en del heraf. Der er tale om tre selvstændige forhold, der skal vurderes enkeltvis.

Den nu for længst forældede praksis, hvorefter et tilgodehavende automatisk blev nedskrevet ved negativ indre værdi, er ikke korrekt at anvende, ligesom der heller ikke automatisk skal indregnes en hensat forpligtelse, medmindre kriterierne herfor er opfyldt.

Kapitalandelen

Hvis den regnskabsmæssige indre værdi af kapitalandelen er negativ, måles kapitalandelen som udgangspunkt til 0 kr. Der indregnes således kun negative resultater fra kapitalandelen, indtil værdien af kapitalandelen er 0 kr. Modposten er indtægter af kapitalandele i resultatopgørelsen.

Anvendelse af den indre værdis metode vil som altovervejende hovedregel skabe beløbsmæssig overensstemmelse mellem moderselskabets og koncernens resultat og egenkapital. Dette gælder dog ikke, når kapitalandelen har en negativ indre værdi.

Tilgodehavendet

Hvis selskabet har et tilgodehavende hos den underliggende virksomhed, skal tilgodehavendet nedskrives, hvis en sædvanlig vurdering af debtors betalingsevne tilsiger dette. Dette vil ofte være tilfældet, hvis debitor har en negativ indre værdi. Der kan dog være tilfælde, hvor den underliggende virksomhed, uanset en negativ egenkapital, har tilstrækkelig likviditet til at betale hele eller dele af mellemværendet. Dette skal naturligvis med i overvejelserne ved vurderingen af behovet for nedskrivning.

Modposten til en nedskrivning af tilgodehavendet afhænger af arten af tilgodehavendet. Hvis der er tale om et mellemværende opstået ved almindelig samhandel, vil modposten – ligesom øvrige debitornedskrivninger – være andre eksterne omkostninger. Hvis der derimod er tale om en løbende mellemregning, der har karakter af finansiering, vil modposten være de finansielle omkostninger. Hvis der er tale om et langfristet lån, der udgør en integreret del af investeringen – f.eks. ansvarlig lånekapital – skal nedskrivningen indregnes under indtægter af kapitalandele.

Hensættelsen

Hvis underbalancen er større end et eventuelt tilgodehavende, indregnes det resterende beløb under hensatte forpligtelser, i det omfang selskabet reelt har en forpligtelse til at dække den

underliggende virksomheds underbalance. Det kan være tilfældet, når selskabet har stillet en garanti eller kaution, har givet sin støtte ved en støtteerklæring eller på anden måde har forpligtet sig hertil.

Det er ingen selvfølge, at selskabet har forpligtet sig til at dække hele eller dele af underbalancen. I nogle tilfælde har selskabet ingen forpligtelse hertil, fordi selskabet har begrænset sine forpligtelser til den indskudte kapital. I andre tilfælde har selskabet måske kun garanteret for den underliggende virksomheds bankgæld, hvorfor hensættelsen skal begrænses hertil. Kun i de tilfælde, hvor selskabet har forpligtet sig til at dække hele underbalancen, og hæftelsen dermed ikke er begrænset, skal det fulde resterende beløb vedrørende den negative indre værdi indregnes under hensatte forpligtelser.

En eventuel indregning skal ske direkte på de hensatte forpligtelser, mens modposten er resultatopgørelsens finansielle poster, ligesom det ville være tilfældet, hvis der var tale om hensættelse til en almindelig kautionsforpligtelse.

Udbytteskat er ikke bare 27 %

Af Torben Madsen, statsautoriseret revisor, TT Revision

Reglerne omkring udbytter fra selskaber er desværre ikke så simple, som det umiddelbart lyder til. Udbytteskatten er ikke bare 27 %, og der er en række forhold, man skal være opmærksom på, når man f.eks. udlodder udbytte fra sit selskab. Denne artikel har til formål at beskrive reglerne omkring udbytte og alle de øvrige forhold, der "følger med", når man som person modtager udbytter fra sit selskab eller private aktiedepot.

Indledning

Reglerne og alle de forhold, der er relateret til udbytter, er ikke så simple, som mange tror. Udbytter dækker både over de eventuelle udbytter, man modtager fra sine private investeringer (f.eks. fra børsnoterede værdipapirer), men også fra de udbytter, man f.eks. modtager fra sit eget hovedaktionærselskab.

Mange forveksler udbytteskatten med selskabsskatten. Det er bestemt ikke det samme. Selskabsskatten er på 22 % og udbytteskatten er på 27 %/42 % (se nedenfor). Udbytteskatten på 27 %/42 % betales af den indkomst, som kaldes aktieindkomst.

27 % eller 42 %

For enlige personer beskattes alt udbytte, man modtager i et indkomstår med 27 %, for så vidt angår de første kr. 54.000 (2019-sats), en skatteyder modtager. Modtager man mere end kr. 54.000, beskattes beløb over kr. 54.000 med 42 %. For ægtefæller gælder der et dobbelt bundfradrag (kr. 108.000). Såfremt den ene ægtefælle ikke har udnyttet sit bundfradrag, overføres det automatisk til den anden ægtefælle. Det sker helt automatisk på årsopgørelsen man modtager fra SKAT.

Ved et udbytte på f.eks. 200.000 vil beregningen se således ud (det forudsættes, at der ikke modtages andre udbytter eller fortjenester ved salg af aktier), jf. tabel 1.

Tabel 1		
	Enlig	Ægtefæller
Udbytte	200.000	200.000
27 % af kr. 54.000/108.000	14.580	29.160
42 % af beløb over kr. 54.000/108.000	61.320	38.640
Skat i alt	75.900	67.800
Nettoudbytte	124.100	132.200

Man skal være opmærksom på, at udbytter fra andre investeringer også tæller med i bundfradraget.

Modtager en gift person f.eks. udbytter fra sine private investeringer i nogle børsnoterede virksomheder på kr. 10.000, og man samtidig udlodder kr. 108.000 fra sit hovedaktionærselskab, vil der skulle betales 27 % af kr. 108.000 og 42 % af kr. 10.000, under forudsætning af personen kan udnytte ægtefællens bundfradrag. I denne situation bør personen overveje i stedet at udlodde kr. 98.000 fra sit hovedaktionærselskab, således at alt udbytte kun beskattes med 27 %, svarende til bundgrænsen på kr. 108.000.

Udbytter fra værdipapirer i pensionsdepoter tæller **ikke** med i bundgrænsen og indgår ikke i aktieindkomsten.

Hvem betaler udbytteskatten

Når udbytteskatten udbetales, skal der **altid** "kun" indeholdes og betales 27% i udbytteskat. Og det er **altid** selskabet, som udlodder udbyttet, som skal betale skatten. Det som til tider skaber forvirringen, er, at der som tidligere anført skal betales 42 % i udbytteskat af det udbytte, som overstiger kr. 54.000 (ved enlige). Men reglen er, at der skal indeholdes og betales 27 %

ved selve udbetalingen. Udbyttet skal indberettes til SKAT, og selve udbytteskatten opkræves hos selskabet, som udlodder udbyttet, og vil fremgå af selskabets skattekonto. Udbytteskatten skal anmeldes og betales senest den 10. i måneden efter udlodningen.

Er der således vedtaget et udbytte på kr. 200.000 den 15. april til en enlig hovedaktionær, skal selskabet indeholde 27 % i skat, svarende til 54.000, og selskabet udbetaler nettoudbyttet på kr. 146.000 til hovedaktionæren. Denne udbetaling kan ske umiddelbart efter vedtagelsen den 15. april. Udbytteskatten på kr. 54.000 skal betales af selskabet den 10. maj.

Restskat og opkrævning

Den skat, som måtte mangle at blive opkrævet hos skatteyderen, vil blive opkrævet på årsopgørelsen for det indkomstår, hvor udlodningen af udbyttet har fundet sted. I eksemplet ovenfor mangler der således at blive betalt kr. 21.900 i udbytteskat (75.900 - 54.000). Den manglende skat opkræves på den personlige årsopgørelse, som modtages i foråret året efter at udbyttet er udloddet.

Det kan være en fordel at indbetale den manglende skat ved en frivillig indbetaling umiddelbart før eller efter nytår i det indkomstår, hvor der er udloddet et større udbytte. Der er tale om en helt almindelig frivillig indbetaling, som kan foretages via Tastselv på skat.dk. Hvis ikke restskatten indbetales ved en frivillig indbetaling, opkræves den som en restskat med en rentetilskrivning.

Hold øje med forskudsopgørelse

Hvis man udlodder udbytter fra sit hovedaktionærerselskab, vil man opleve, at SKAT automatisk registrerer et beløb for udbytte. Har man f.eks. i 2018 udloddet et udbytte på kr. 200.000, vil SKAT automatisk forskudsregistrere et udbytte på 2019-forskudsopgørelsen med et tilsvarende beløb. Hvis ikke det forventes, at der skal ske udlodning med et tilsvarende beløb, bør man ændre sin forskudsopgørelse.

SKAT sender også forslag ud til ny forskudsopgørelse for indeværende indkomstår i august/ september måned. Er der således udloddet et stort udbytte i foråret, vil SKAT med al sandsynlighed sende et forslag til en ny forskudsopgørelse for indeværende år i august/september måned, hvor den manglende skat af udbyttet indregnes i skatten for den resterende del af året. Hvis du mener, at oplysningerne i SKAT's forslag til den nye forskudsopgørelse er rigtige, skal du ikke gøre noget. Så retter SKAT automatisk tallene 15 dage efter, du modtog forslaget.

Hvis du **ikke** mener, at oplysningerne i SKAT's forslag til ny forskudsopgørelse er korrekte, skal du senest 15 dage efter, du modtager forslaget, selv rette tallene i forskudsopgørelsen under Tastselv. Vil du afvise forslaget helt, kan du bruge en 'Afvis-knap', som du finder øverst på forslaget. Det er vigtigt, at der tages aktivt stilling til forslaget hurtigt, idet eventuelle forhøjede B-skatter forfalder, hvis ikke der sker rettidigt ændring eller afvisning af SKAT's forslag.

Udbytte eller løn

En hovedaktionær ansat i sit eget selskab oppebærer typisk løn.

Der kan dels udbetales løn, og der kan dels udloddes et udbytte. Udbytte og løn beskattes forskelligt, og det er derfor ikke helt ligegyldigt, hvordan man vælger at sammensætte sin samlede udbetaling fra selskabet, hvis man ønsker, at udbetalingen skal ske skattemæssigt mest optimalt.

Løn op til topskattegrænsen på kr. 513.400 efter AM-bidrag beskattes i 2019 med ca. 42-43 % (inkl. AM-bidrag), og løn herover beskattes med ca. 56,5 % inkl. kirkeskat. Når der udbetales løn, har selskabet fradrag for lønnen og sparer derved de 22% i selskabsskat. Udbytte sker efter, at selskabet har betalt selskabsskat med 22 %, og selskabet har ikke fradrag for udbytteudlodningen. Da selskabet, som anført har fradrag for lønomkostninger (og ikke for udbytte), skal der tages hensyn til selskabsskatten på 22 % i beregningen, jf. tabel 2.

Dette betyder, at det er skattemæssigt mest fordelagtigt først at hæve løn op til topskattegrænsen, inden man overvejer at hæve udbytte. Den største beskatning sker ved indkomst over topskattegrænsen, der i nedenstående tabel udgør 56,53 %. Modsætningsvist udgør beskatningen 54,76 % ved udbytte over bundgrænsen på DKK 54.000/108.000.

Tabel 2

Beskatningstype	Beskatningselementer	Beskatningsprocent
Lønbeskatning til topskattegrænsen inkl. AM-bidrag, DKK 513.400	AM-bidrag, kommuneskat, bundskat og kirkeskat	42,73 %
Lønbeskatning over topskattegrænsen, DKK 513.400	AM-bidrag, kommuneskat, bundskat, topskat og kirkeskat	56,53 %
Udbytte op til bundgrænse, DKK 54.000/ DKK 108.000 for ægtefæller	22 % selskabsskat og 27 % af resten	43,06 %
Udbytte over bundgrænse, DKK 54.000/ DKK 108.000	22 % selskabsskat og 42 % af resten	54,76 %
<u>Skattesatser</u> Arbejdsmarkedsbidrag 8,0 %, kommuneskat 24,89 %, kirkeskat 0,7 %, bundskat 12,16 %		

Lån mellem interesseforbundne parter

Af Mikael Risager, partner, BDO

Lån mellem interesseforbundne parter har skattemyndighedernes bevågenhed. Det skyldes, at selvom parterne nok kan enes om at aftale vilkårene for sådanne lånemellemværender, så kan der let gives en fordel for den ene part, som ikke nødvendigvis er mulig i andre ikke-interesseforbundne tilfælde.

Lån mellem interesseforbundne parter har skattemyndighedernes bevågenhed. Det skyldes, at selvom parterne nok kan enes om at aftale vilkårene for sådanne lånemellemværender, så kan der let gives en fordel for den ene part, som ikke nødvendigvis er mulig i andre ikke-interesseforbundne tilfælde.

Udgangspunktet for vilkår i låneforhold mellem interesseforbundne parter er, at disse skal være de samme, som ville blive indgået mellem ikke-interesseforbundne uafhængige parter (armslængdeprincippet, svarende til markedsvilkår). Og hvilke vilkår er så det?

Et selskab skal betale markedrenten, når selskabet låner penge af enten hovedaktionæren eller et koncernforbundet selskab, ligesom afviklings-

en bankkonto. Praksis viser derimod, at det er det låntagende selskabs egne forhold, som skal vurderes ved fastsættelse af rentestørrelsen.

Markedet (uafhængige parter) vil tage alle parametre i en kreditvurdering i brug. Derfor skal det samme være tilfældet ved lån mellem koncernforbundne selskaber og mellem aktionær og selskab.

I større koncerner, hvor der skal udarbejdes transfer pricing-dokumentation, skal der foreligge egentligt udarbejdet dokumentation for, hvorledes renten og vilkårene er fastsat mellem parterne, og dokumentationen skal indeholde "bevis" for, at rente og vilkår er fastsat til markedspris.

I mindre koncerner foreligger der "blot" pligt til at kunne dokumentere, at rente og vilkår er fastsat til markedspris. Uanset, at der ikke foreligger krav til udarbejdelse af egentlig transfer pricing-dokumentation.

Det er altså låntagers situation, der skal bedømmes ved fastsættelse af den aftalte rente og vilkår.

Bemærk, at hvis en rente fastsættes lavere end en tilsvarende markedrente mellem uafhængige parter, så vil det kunne få betydning for værdien af selve lånet. Lånets værdi kan være lavere end kurs pari (100). Det vil kunne give udfordringer på skattesiden, især hvis der er tale om udlån fra en personhovedaktionær til et selskab – hvor et tab på en fordring for aktionæren ikke kan fradrages,

men hvor selskabet skal beskattes af den modsatrettede gevinst.

I en række afgørelser og domme er det årlige renteniveau blevet fastsat til diskontoen plus 4 %. Dette er dog ikke nødvendigvis den rigtige rente, men som nævnt er dette renteniveau anerkendt i en række sager som værende udtryk for det bedste bud på markedrenten.

Lån i familien

Der er en undtagelse, når det gælder praksis om lån mellem familiemedlemmer i "lige linje" (forældre/børn/bedsteforældre/børnebørn). For her er det muligt at udlåne midler rentefrit, uden at dette får afledte konsekvenser for parterne. Det fremgår af Skattestyrelsens egen arbejdsvejledning (Juridisk Vejledning, afsnit C.A.6.1.7).

Det er dog et krav, at udlån ved rentefrihed er foretaget med et anfordringsvilkår. Det er anfordringsvilkåret, som gør, at et udlån som udgangspunkt bliver anset for at være kurs pari (100) værd. Det skyldes, at et anfordringsvilkår alene giver låntager meget kort tid (maksimalt 14 dage) til at betale lånet tilbage. Derved anses udlånet på anfordringsvilkår at være kontantliggende, da det på meget kort tid kan veksles til kontant tilbagebetaling.

Aftales der afvikling af mellemværendet, er der tale om et gældsbrief, som skal værdiansættes ud fra afviklingstiden. Det vil kunne betyde beskatning af avance hos den ene part, mens der ikke vil være modsatrettet fradrag for tabet hos den anden part.

Dokumentation

Der er i skattemæssig forstand ingen egentlige krav om, at låneaftaler skal være skriftlige. Der findes dog en række krav til koncernlån i selskabsloven, som skal iagttages, men dette anses for udenfor denne artikels centrale indhold at komme nærmere ind på.

Al praksis og erfaring viser imidlertid, at det er meget centralt, at en låneaftale er skriftlig. Det er reelt eneste måde at kunne dokumentere det, som nu engang er aftalt mellem parterne. Derfor anbefales det, at aftalerne indgås skriftligt. Der findes eksempler på internettet, men det er altid en god idé at indhente særskilt rådgivning tilpasset den konkrete situation.

vilkårene skal afspejle markedets krav hertil.

Praksis fra domstolene viser, at vilkår og rentestørrelse skal bedømmes ud fra låntagers situation. Det er således ikke et gangbart argument for rentefrihed (0 % rente) for et udlån fra en f.eks. hovedaktionær til sit selskab, at hovedaktionæren som alternativ pengeanbringelse ikke kan få rente for sine frie midler ved indskud på

Iværksættere – hvornår skal de registrere sig i forhold til moms?

Af Peter Lunau Larsen, partner, advokat, TVC Advokatfirma

Når man starter ny virksomhed, er et af de mange spørgsmål, der dukker op, om virksomheden skal momsregistreres.

Som udgangspunkt skal alle virksomheder med en årlig momspligtig omsætning over 50.000 kr. årligt momsregistreres. Pligten til registrering indtræder, når man kan se, at omsætningen vil overstige de 50.000 kr. årligt. Dette betyder med andre ord, at virksomheden skal registreres fra dag 1, hvis det er klart, at virksomhedens momspligtige omsætning kommer til at overstige 50.000 kr. første år. Derudover skal iværksætteren momsregistreres.

I en række tilfælde er det en fordel at blive momsregistreret, da den momsregistrerede virksomhed har momsfradragets ret for sine omkostninger. Fradragets retten kan også i en række tilfælde udnyttes, når virksomheden bliver momsregistreret, selvom udgifterne er afholdt tidligere. Det afgørende for fradragets retten er, at virksomheden kan anses som at have afholdt omkostningerne med henblik på at drive den momspligtige virksomhed. Dette kan i visse situationer være svært at bevise, og derfor kan en nystartet virksomhed

også blive frivilligt momsregistreret – altså inden man kan se, at den årlige momspligtige omsætning vil overstige 50.000 kr. årligt.

Momsregistreringen knytter sig til den momspligtige virksomhed. En række virksomheder kan derfor ikke registreres, fordi de driver virksomhed med momsfritaget aktivitet. Dette kan f.eks. være boligudlejning.

For de fleste nystartede virksomheder er det klart, at de drives erhvervs-mæssigt med det formål at generere momspligtig omsætning. Jævnligt opstår der imidlertid sager, hvor Skattestyrelsen fastslår, at virksomheden ikke drives som en selvstændig økonomisk virksomhed, f.eks. visse hobbyvirksomheder, eller at personen, der har etableret virksomheden, faktisk er lønmodtager. At få en afgørelse fra Skattestyrelsen, der fastslår, at den nystartede virksomhed ikke er selvstændig økonomisk virksomhed, eller at iværksætteren faktisk er lønmodtager, kan være en slem overraskelse.

Hobbyvirksomhed er ofte kendetegnet ved, at iværksætteren driver den af privat interesse, mere end som en selvstændig økonomisk virksomhed.

F.eks. bliver en del virksomheder indenfor stutleri anset som ikke momspligtige hobbyvirksomheder, blandt andet fordi de ikke genererer noget nævneværdigt overskud, og heller ikke har udsigt til det, samtidigt med at Skattestyrelsen lægger til grund, at virksomheden drives af ikke kommercielle private formål. Afgrænsningen af, hvornår en hobbyvirksomhed er momsregistreringspligtig eller ej, kan være svært.

Når det er sagt, kan en erhvervsvirksomhed selvfølgelig godt være underskudsgivende og samtidigt erhvervs-mæssigt drevet i flere år, uden at dette er et problem.

En af de største skatte- og momsmæssige risiko ved opstart af ny virksomhed, er hvis Skattestyrelsen fastslår, at iværksætteren er lønmodtager. Der har gennem tiden været utallige sager om denne problemstilling, hvor den erhvervsdrivende er blevet afskåret fra de skatte- og momsmæssige fradrag, der gælder for den erhvervsdrivende. Som tommelfingerregel, vil man blive anset for lønmodtager, hvis man ikke løber andre risici, end hvad der er normalt for en lønmodtager.

Vi noterer at ...

Af Erik Høegh, skattekonsulent

Nye regler for registrering af varebiler

Fra den 1. juli 2019 vil varebiler på over 2.000 kg til og med 3.500 kg, som fragter gods med en samlet vægt på over 11 kg pr. stykgods, være omfattet af godskørselsloven. Det indebærer nye krav til både varebilsvognmænd og varebilchauffører.

I de nye regler skelnes der mellem firmakørsel og godskørsel for fremmed regning i varebil.

Firmakørsel

Varebiler, som anvendes til firmakørsel, skal fra den 1. juli 2019 registreres hos Motorstyrelsen. Firmakørsel er transport af gods, som tilhører den virksomhed, der er registreret som bruger af køretøjet.

Der er også tale om firmakørsel, hvis der transporteres gods, som virksomheden lejer, låner, udlåner eller er i besiddelse af med henblik på f.eks. køb, salg eller reparation.

Eksempler på firmakørsel er:

- Når en tømrer, murer, elektriker mv. transporterer materiale, som skal bruges i virksomheden
- Når restauranter, caféer, catering, pizzeriaer mv. udbringer mad
- Når butikker, der sælger varer, selv står for levering til kunden
- Når virksomheder transporterer gods, som er produceret af virksomheden, til en kunde
- Når entreprenører transportere materiale, som skal anvendes til at udføre en opgave

Godskørsel for fremmed regning

For godskørsel for fremmed regning i varebiler indføres der nye tilladelses- og uddannelseskra- v til varebilsvognmænd og -chauffører. Varebilsvognmænd skal have en varebilsvognmands- uddannelse samt en varebilstilladelse, mens

varebilchauffører skal have et varebilchauffør- uddannelsesbevis.

Skattefri seniorpræmie til folkepensionister, som bliver på arbejdsmarkedet.

Der indføres nu en skattefri seniorpræmie på 30.000 kr. til dem, som arbejder mindst 30 timer ugentlig i de første 12 måneder, efter at folke- pensionsalderen er nået.

De nye regler formål er at øge seniorers tilskyndelse til at fortsætte på arbejdsmarkedet. Reglerne er forbeholdt personer, der er født i 1954 eller senere. Personer, der er født i 1953 eller tidligere, er ikke berettiget til præmien, selvom de stadig er på arbejdsmarkedet.

Præmien udbetales, når de 12 måneders ekstra arbejde er leveret, og udgør et engangsbetrag. Præmien modregnes ikke i pensionstillæg, bolig- ydelse, ældrecheck m.m.

Den skattefri seniorpræmie gælder både for lønmodtagere og selvstændige erhvervsdrivende. Lønmodtagere får pengene udbetalt automatisk, mens selvstændige erhvervsdrivende vil skulle ansøge om præmien.

Skærpede regler om reelle ejere

Ændringerne skal styrke indsatsen mod hvidvask m.m. og skal øge gennemsigtigheden, så personer med svigagtige intentioner får sværere ved at gemme sig bag virksomhedskonstruktioner af forskellig art.

De nye bestemmelser medfører:

- en pligt for ejere af aktier m.m. til at forsyne selskabet med oplysninger om deres ejerskab
- en pligt for selskaber til mindst én gang årligt at undersøge, om der er sket ændringer i de registrerede oplysninger om de reelle ejere, og fremlægge disse oplysninger på et møde, hvor selskabets centrale ledelsesorgan godkender årsrapporten
- mulighed for at sende selskabet til tvangs-

opløsning i tilfælde af mangelfulde eller forkerte registreringer af reelle ejere og i tilfælde, hvor selskabet ikke har opfyldt sin opbevaringspligt.

De nye bestemmelser træder i kraft den 10. januar 2020, dog sådan at de nye regler om tvangsopløsning allerede træder i kraft den 1. juli 2019.

Ophørspension ved afståelse af virksomhed

I forbindelse med afståelse af virksomheden for at gå på pension, vil det være mulighed for at udskyde beskatningen af fortjeneste på goodwill, maskiner, ejendomme og aktier. Dette gøres ved at indskyde et beløb på en pensionsordning, der eliminerer skatten af fortjenesterne ved virksomhedssalget.

For 2019 kan der indskydes et beløb på indtil 2.803.900 kr., hvilket vil sige, at skatten af en fortjeneste svarende til dette beløb kan udskydes til det tidspunkt, hvor pensionen udbetales. Dette vil også være muligt for en eventuel medarbejdende ægtefælle.

Brugen af ordningen forudsætter, at personen er fyldt 55 år inden afståelsen og i en periode på mindst 10 år inden for de seneste 15 år forud for det indkomstår, hvor pensionsordningen oprettes, have drevet selvstændig virksomhed eller have været hovedaktionær, hvis der er tale om et selskab.

Pensionsordningen kan oprettes som livrente eller ratepension, og indbetalingen skal senest ske den 1. juli i året efter virksomhedssalget. Den erhvervs-mæssige virksomhed må ikke i overvejende grad have været passiv kapitalanbringelse.

KARNOV GROUP

Ansvarshavende redaktør:
Statsautoriseret revisor Niels Lyng Pedersen

Redaktion:
Statsautoriseret revisor Torben Madsen
Partner Mikael Risager

Redaktører, Karnov Group Denmark A/S
Majbritt Cordt
Kasper Qvist Færgemann
Design/Sats: Karnov Group Denmark A/S

Tryk: Skabertrang
ISSN nr.: 0108-9196

Redaktion afsluttet d. 12. august 2019

Dato	Diskontoen	Nationalbankens udlånsrente
Fra 15. januar 2010	0,75 %	1,05 %
Fra 8. april 2011	1,00 %	1,30 %
Fra 8. juli 2011	1,25 %	1,55 %
Fra 3. november 2011	1,00 %	1,20 %
Fra 9. december 2011	0,75 %	0,70 %
Fra 1. juli 2012	0,25 %	0,45 %
Fra 6. juli 2012	0,00 %	0,20 %
Fra 25. januar 2013	0,00 %	0,30 %
Fra 3. maj 2013	0,00 %	0,20 %
Fra 20. januar 2015	0,00 %	0,05 %